

Forfatter: Richardt, Chr.

Titel: En Faders Fortælling.

Citation: Richardt, Chr.: "En Faders Fortælling.", i Richardt, Chr.: *Samlede Digte. Tredje Deel.*, 1895, s. 203. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur:
<https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-richardt03-shoot-workid80336.pdf> (tilgået 22. juni 2021)

Anvendt udgave: Samlede Digte. Tredje Deel.

En Faders Fortælling.

☒ Jeg glemmer aldrig, hvor den Dyst var haard,
dengang min Lille havde Strubehoste!
Jeg husker Alt, som om det var igaar -
med Smaating som, at Hængelampen oste.

☒ Jeg seer min lille Piges hvide Seng,
Skærnbrædtets Storkebeen - og Billed-Mappen !
Jeg hører Taget i vor Klokkestreng,
og Lægens - Redningsmandens - Trin paa Trappen.

☒ Jeg glemmer ej hendes Stønnen,
de underlige brudte Lyd -
længe den fulgte mig i Søvnne,
da Alt havde vendt sig til Fryd.

☒ Der var kun et eneste Middel,
om Barnet skulde gaa fri -
i Struben maatte hun skjæres,
- de kalder det Tracheotomi!

☒ Hører Du, skjæres skulde hun,
og jeg skulde see derpaa,
jeg skulde holde hendes Hænder,
de søde velsignede smaa!

☒ Jeg skulde holde hende rolig,
det gjaldt jo Barnets Liv -
jeg seer endnu hendes Rædsel
for Lægens blinkende Kniv.

204

☒ Jeg seer endnu hendes Øjne,
der raabte mig imod:
hvor kan Du være saa grusom,
Du som er mig saa god!

☒ Jeg kunde det ikke taale
og vendte bort mit Blik -
men fast jeg holdt hendes Hænder
som i en Skruestik.

☒ Ak, da det saa var over,
og Røret var bragt ind,
og atter hun kunde aande
og fange Smil paa Kind -

☒ Da brast den Taarekilde,
jeg havde sanket paa -
mit elskede Barn, min Lille
frelst mod min Skulder laa.

☒ Nu er hun stor og voxen, kjøn og flink,
og hendes Blik det taaler jeg at møde,
- men tro mig Knivens Od, som før dens Blink,
fik ogsaa Faderhjertet til at bløde!

☒ Tidt har jeg tænkt om Dysten, jeg holdt ud,
om al min Haardhed trods den Lilles Smerte:
Saa grusom er mod os vor Frelses Gud -
fordi han har et evigt Faderhjerte!

205

